

N:o 34.

Ank. till Riksd. kansli den 27 april 1891, kl. 2 e. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående straff för oloflig införsel af skjutvapen eller ammunition i vissa delar af Afrika.

Kongl. Maj:t har den 13 sistlidne mars till Riksdagen aflåtit en så lydande proposition, n:o 46:

»Med öfverlemnande af statsrådets och högsta domstolens i ärendet förda protokoll, vill Kongl. Maj:t härigenom, jemlikt 87 § regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag,

angående straff för oloflig införsel af skjutvapen eller ammunition
i vissa delar af Afrika.

Sedan Kongl. Maj:t med åtskilliga främmande magter afslutat en konvention, i syfte att medelst gemensamma åtgärder sätta en gräns för handeln med afrikanska slafvar och bereda skydd för den infödda befolkningen i Afrika, så varder, i anledning deraf, förordnad som följer:

Hvar som i den del af Afrika, hvilken ligger mellan 20° nordlig och 22° sydlig bredd, deri innefattade de på närmare afstånd från kusten än ett hundra sjömil belägna öar, införer skjutvapen eller ammunition, utan att iakttaga de föreskrifter, hvilka för sådan införsel må vara i vederbörlig ordning meddelade, straffes med böter från och med fem till och med femhundra kronor eller med fängelse från och med en månad till och med två år. Saknas hos den, som blifvit fäld till böter, tillgång till deras fulla gäldande, skola böterna förvandlas efter allmänna strafflagen.

Denna lag träder i kraft den dag, Konungen bestämmer.»

Denna proposition har af båda kamrarne blifvit till utskottet hänvisad.

Såsom framgår af det propositionen bilagda utdrag af statsrådsprotokollet den 31 sistlidne januari, upprättades vid en internationel konferens i Bryssel 1889—1890, i hvilken ombud så väl för Sverige som för de flesta stater i Europa, för Nordamerikas förenta stater och för några andra utom Europa belägna stater togo del, ett förslag till konvention, i syfte att medelst gemensamma åtgärder från de fördragsslutande magternas sida sätta en gräns för handeln med afrikanska slafvar och bereda skydd för den inhemska befolkningen i Afrika. I denna konvention, hvilken jemväl blifvit bilagd propositionen, förband en hvar af magterna sig att, der icke redan enligt bestående lagstiftning åtgärder af viss i konventionen närmare angifven beskaffenhet vore belagda med sådant straff, som i konventionen omförmäldes, sörja för att lagstiftningen i dessa delar blefve bragt till öfverensstämmelse med konventionen. Då nu XII art. i nämnda konvention förutsätter, att för öfverträdelse af den i VIII och IX art. angifna ordning för införsel af skjutvapen och ammunition i vissa delar af Afrika straff må kunna ådömas i hvilket land än förbrytelsen åtalas, och således jemväl i det fall, att åtalet skulle anhängiggöras vid svensk domstol, så har, derest Sverige skulle kunna definitivt ansluta sig till konventionen, för dylik öfverträdelse straffbestämmelse måst upptagas i svensk lag, och är det denna omständighet, som föranledt framläggandet af ifrågavarande proposition.

Af berörda statsrådsprotokoll inhemtas vidare, att bestämmandet af tiden för den föreslagna lagens trädande i kraft öfverlemnats åt Kongl. Maj:t af anledning, att ofvannämnda konvention, som ännu icke kunnat

af magterna ratificeras, skall blifva gällande först viss tid efter det sådant skett och att den föreslagna lagen icke bör träda i kraft före konventionen.

Mot förslaget, som af högsta domstolen lemnats utan anmärkning, har icke heller utskottet något att erinra, och hemställer utskottet följaktligen,

att propositionen må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 27 april 1891.

På lagutskottets vägnar:

C. A. Sjöcrona.
